

РЕШЕНИЕ

№ 3694

гр. София, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **965** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 195б от Закона за водите (ЗВ) и чл. 166 от Данъчно процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от изпълнителния директор срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 12/12.01.2022 г., издаден от Директора на Б. дирекция „И. район“-гр. П.. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради немотивираност, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Конкретно се посочва, че в АУПДВ не е съдържат фактическите и правни основания за неговото издаване. Претендира се отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски.

Ответникът Директорът на Б. дирекция „И. район“-гр. П., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е било титуляр на Разрешително за водовземане № 0650/21.11.2001 г., издадено от министъра на околната среда и водите, за напояване на 8800 дка поливни площи от воден обект „Язовир Д.“, изграден на река Д. дол в землището на

[населено място], с място на водовземане В. кула. Разрешеният лимит е до 1.50 млн. м³/годишно, а разрешеният режим на водовземане е от месец април до месец октомври вкл. Срокът на действие на разрешителното е до 21.11.2005 г. Същият е продължен с решение № 62/07.07.2011 г. на директора на Б. дирекция за управление на водите в И. район с център П. до 28.11.2011 г. С решение № РР-1278/01.07.2011 г. на директора на Дирекция „Управление на водите в И. район“ с център П. срокът на действие на разрешителното е продължен до 28.11.2016 г., като номерът на разрешителното е променен на №31420020.

На 01.02.2021 г. от [фирма] е подадена Декларация вх. №КД-04-1491 по чл. 194б от ЗВ за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. Декларираното иззето количество вода (годишен воден обем) е в размер на 604 800 куб.м. по измервателно устройство рейка. Въз основа на така декларираното количество дължимата сума е определена в размер на 1022.11 лв.

На 06.04.2021 г. длъжностно лице от дирекция „Контрол“ при Б. дирекция „И. район“ е извършило проверка на [фирма] за определяне на дължимата такса за водовземане от повърхностни води с цел напояване на напоителни земи, във връзка с издадено разрешително №0650/21.11.2001 г., продължено с Решение № РР-1278/01.07.2011 г. на директора на Б. дирекция. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № ПВЗ-26/06.04.2021 г. Посочено е, че към момента на проверката срокът да действие на разрешителното е изтекъл. Позовавайки се на § 9 от ПЗР на Закона за водите е посочено, че дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2020 до 31.12.2020 г. следва да бъде определена на базата на отчетени водомерни показания, представена отчетна документация и съгласно Тарифа за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (ДВ бр. 2/06.01.2017 г. в сила от 01.01.2017 г.). Посочено е и, че декларираните годишни водни количества за обект: Водохващане от язовир „Д.“ са в размер на 604 800 куб.м. Отражено е, че размерът на дължимата такса за 2020 г. за отнетия годишен воден обем, отчетени на база измерени водни обеми, е определен при условията на чл. 11 и чл. 12 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване и възлиза на 1022,11 лв.

С писмо изх. № ПО-02-132/09.06.2021 г., връчено на [фирма] на 10.06.2021 г., дружеството е поканено в 7-дневен срок доброволно да заплати задължението си по чл.194, ал.1, т.1, б. „а“ ЗВ за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. в размер главница – 1022.11 лв., изчислени съгласно Тарифата за таксите за водовземане, ползване на воден обект и за замърсяване /относима към периода 2019 г./, ведно с дължимата лихва за периода на забава от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, която е изчислена към 15.06.2021 г. е размер на 34.07 лв. На основание чл. 34 от АПК, на дружеството е указано, че е осигурена възможността да се запознае с административната преписка и всички документи в нея, като при желание може да се снабди с препис от доказателствата по преписката, и да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражение - в случай, че е заплатило задължението си или част от него, да представи доказателство за това.

По делото не са налице доказателства за извършено плащане от страна на търговското дружество за задълженията му за водовземане за 2020 г. от повърхностен воден обект „Язовир Д.“, изграден на р. Д. дол, обл. П..

Въз основа на така проведеното административно производство е издаден оспорения АУПДВ, с който са определени дължимите такси за периода 01.01.2020 г. -

31.12.2020 г. в размер, както следва: главница - 1022,11 лв. и законна лихва за периода от 16.02.2021г. до 12.01.2022 г. в размер на 93,98 лв. От правна страна актът е мотивиран с нормите на чл. 166 от ДОПК, чл. 194, ал. 1, т. 1 б. а и ал. 6 от ЗВ, чл. 1, ал. 1, т.1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. , чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (приета с ПМС № 383/29.12.2016 г., обн. ДВ бр. 2 от 06.01.2017 г.) и на основание 9 от ПЗР на ЗВ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол и в рамките на преклузивния срок.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон и в рамките на отредената му териториална компетентност. Съгласно разпоредбата на чл. 195б от ЗВ, директорът на Б. дирекция, „И. район“ е компетентен да издава актове за установяване на публично държавно вземане относно вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси от същия закон.

При издаването на акта са спазени установената писмена форма и съдържание, съгласно чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК. Посочени са издателят на акта, адресатът, сумите, които се дължат, периодът за който са дължими, както и основаниято, на което са изчислени. Предвид специалните изискванията на чл. 195б, ал. 2 от ЗВ, са посочени и писмените доказателства, въз основа на които е издаден актът, а именно: констативен протокол, в който са установени задълженията, поканата за доброволно изпълнение и т.н. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка, към които е налице изрично препращане. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа.

Съгласно чл. 195б, ал. 2 ЗВ, АУПДВ се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението. В съответствие с тази законова регламентация оспореният акт е издаден въз основа на покана за доброволно изпълнение № ПО-02-132/09.06.2021 г. и констативен протокол № ПВЗ-26/06.04.2021 г.

В хода на административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

За правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане от повърхностни води- чл. 194, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗВ, като нейният размер, начинът и редът за изчисляването и заплащането ѝ се определя с тарифа на Министерския съвет.

С разпоредбата на чл. 194б от ЗВ е въведено задължение за титулярите на разрешителни, ежегодно към 31 януари на следващата година да определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

По подадената декларация директорът на Б. дирекция извършва проверка за съответствие на информацията с резултатите от собствения мониторинг, показанията на измервателните устройства и/или с резултатите от извършения през годината контрол. Когато в декларацията се установят несъответствия с информацията по ал. 3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава АУПДВ, с който се коригира декларацията (чл. 194б, ал. 4 от ЗВ, редакция ДВ, бр. 98/2018 г.) В случая при извършената проверка по реда на чл. 194б, ал. 3 от ЗВ на данните в декларацията за отчетения период е установено съответствие между декларираното от оспорващия и установеното от ответника. Количеството изразходвани водни маси през 2020 г., посочени в оспорения акт, съответстват на посочените в декларацията на дружеството по чл. 194б от ЗВ за съответния период. Поради тази причина органът е изчислил размера на дължимата такса за водовземане, на основание данните от представената декларация по чл. 194б от ЗВ, за което е уведомил дружеството, като му е предоставил срок за доброволно плащане.

По отношение прилагането на материалния закон, с оглед наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ настоящият съдебен състав намира следното:

Разпоредбата на § 9 от ПЗР на ЗВ установява, че когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите, дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, но който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му.

По делото е безспорно установено, че Разрешително за водовземане № 0650/21.11.2001 г. от повърхностен воден обект „Язовир Д.“, изграден на р. Д. дол в землището на [населено място], общ.Б., обл. П. с титуляр „Напоителни системи“ е с краен срок на действие 28.11.2016 г. След този срок, дружеството е продължило ползването на повърхностни води за напояване на поливни площи, за което дължи заплащане на такса на основание § 9 от ПЗР на ЗВ във връзка с чл. 194, ал. 1 от ЗВ, определена в размерите и по реда на Тарифа за таксите за правото на водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ бр. 2/06.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г.) Тази такса се определя на базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в Наредбата за нормите за водопотребление.

Съгласно чл. 11 от Тарифата таксата се изчислява по формулата $T = E \times W$, където: T е размерът на дължимата годишна такса в лева; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 - в лв./куб. м; W - размерът на отнетия годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешения годишен воден обем

- за минерални води, в куб. м.

Когато водовземането е за напояване, към единичния размер на таксата се прилагат коригиращи коефициенти в зависимост от отчетното количество вода съобразно нормите за водопотребление съгласно чл.12, ал.3 от Тарифата, както следва: ако отчетното количество вода е равно или по-малко от нормативно определеното за съответната агроклиматична зона и съответните култури, се прилага намаляващ коефициент от 0.7; обратно – ако отчетният обем вода е по-голям от нормативно определеното количество, се прилага увеличаващ коефициент 1,3.

В подадената декларация оспорващият е декларира, че използваното количество вода е за напояване и същото е в по-голям обем от обема по нормите за водопотребление, определени в Наредба за нормите за водопотребление (ДВ бр. 103/27.12.2016 г.), поради което е приложен коефициент 1,3.

За отчетния период единичният размер на таксата за обществено водоснабдяване за напояване на поливни площи е 0,0013 лв. за кубичен метър вода - чл.12, ал.2, т.3 от Тарифата. Размерът на таксите е определен на базата на посочените в декларацията по чл. 194б от ЗВ отчет годишен обем и правилно приложен корекционен коефициент за напояване, както следва:

$$604\ 800\ \text{куб.м.} * 0,0013\ \text{лв.} * 1,3 = 1022,11\ \text{лв.}$$

Не се твърдят и не са доказани извършени плащания от страна на [фирма], нито в определения срок за доброволно плащане, нито по-късно, следователно налице са фактическите и правните основания за издаване на АУПДВ. В същото време, доколкото няма извършени плащания, а в чл. 194б, ал. 2 от ЗВ, е предвидено, че задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари, са начислени лихви за забава съобразно чл. 195в от ЗВ. Законната лихва за периода от 16.02.2021 г. до 12.01.2022 г. (датата на издаване на оспорения акт) върху главницата от 1022.11 лв., е 93.98 лв., колкото е посочена и в акта.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна. Това налага отхвърляне на жалбата.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от изпълнителния директор срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 12/12.01.2022 г., издаден от Директора на Б. дирекция „И. район“ - [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

